

Nr 290.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 126 § 1 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379); given Stockholms slott den 24 april 1942.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 126 § 1 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 126 § 1 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Härigenom förordnas, att 126 § 1 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928¹ skall erhålla följande ändrade lydelse.

126 §.

1 mom. Vid handläggning — — — slutet ense.

Utan hinder av vad i första stycket sägs äger Kungl. Maj:t beträffande vissa grupper av ifrågavarande mål föreskriva, att bestämmelsen om särskilda ledamöters deltagande i målens handläggning ej skall äga tillämpning.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1943.

¹ Senaste lydelse se SFS 1930: 50.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 24 april
1942.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

Vid anmälan tidigare denna dag av frågan om anslag till kammarrätten för budgetåret 1942/43 har jag behandlat det av beskattningsorganisationsak-kunniga den 16 mars 1942 framlagda förslaget om ändrad organisation av kammarrätten. Såsom där närmare utvecklats, ha de sakkunniga eftersträvat att åstadkomma ökad snabbhet vid målens avgörande under iakttagande av att rättssäkerheten och den enhetliga rättstillämpningen inom kammarrätten bevaras och i mån av behov stärkes. Det uppställda målet ha de sakkunniga velat nå främst genom upprättande inom kammarrätten av ett antal fast organiserade divisioner under ledning av särskilda divisionsordförande samt införande av enhetliga bestämmelser om sammansättningen av de dömande avdelningarna. Varje division skulle enligt förslaget bestå av ordförande och fyra ledamöter samt en extra föredragande utan ledamotskap. I sin dömande verksamhet skulle divisionen arbeta på avdelningar om tre ledamöter. Dömande avdelning skulle utgöras av divisionsordföranden, vilken skulle delta i avgörandet av samtliga mål å divisionen, samt jämte honom två ledamöter, av vilka en borde vara kammarrättsråd, tillförordnat kammarrättsråd eller assessor.

För den avdelning inom kammarrätten, vilken handlägger mål om fastighetstaxering och virkestaxering (*fastighetstaxeringsavdelningen*) förorda de sakkunniga emellertid bibehållande av nuvarande organisation och — med visst undantag beträffande de särskilda ledamöternas deltagande i målens handläggning till vilket jag strax återkommer — jämväl nuvarande domförehetsregler. Denna avdelning, för vars organisation jag tidigare denna dag lämnat en ingående redogörelse, består av tre kammarrättsråd, assessorer i kammarrätten, i regel fyra till antalet, samt de särskilda sakkunniga ledamöter, om vilka stadgas i 126 § taxeringsförordningen. I handläggningen av mål angående fastighetstaxering eller virkestaxering skall enligt nämnda stadgande delta tre kammarrättens ledamöter, därav ordföranden å avdelningen och ytterligare ett kammarrättsråd, samt två av de särskilda ledamöterna.

Fastighets- och virkestaxeringsmål, vid vilkas handläggning icke föreläge behov av den speciella sakkunskap som de särskilda ledamöterna representera, skola enligt de sakkunnigas förslag avgöras av de tre kammarrättens ledamöter, om vilka stadgas i 126 § taxeringsförordningen. Införande av ett sådant stadgande skulle enligt de sakkunniga medföra såväl arbets- som kostnadsbesparingar. I överensstämmelse med det framlagda förslaget ha de sakkunniga utarbetat utkast till förordning om ändrad lydelse av 126 § 1 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Sakkunnigförslaget i denna del har föranlett *kammarrätten* att i sitt utlåtande, vars huvudpunkter jag i omförmälda sammanhang återgivit, framföra erinringar mot bibehållande av nuvarande organisation av fastighetstaxeringsavdelningen.

Departements-
chefen.

Vid utformningen av förslaget till ändrad organisation av kammarrätten har visst undantag från de förordade enhetliga organisationsprinciperna gjorts för fastighetstaxeringsavdelningen. En ombildning av denna avdelning har icke ansetts motiverad av erfarenheterna. De av kammarrätten anförda skälen för en ändring av nuvarande organisation av avdelningen äro väsentligen formella och synas icke böra tillmätas avgörande betydelse.

Ehuru organisationen lämnas orubbad ha de sakkunniga ansett sig böra förorda åtgärder för begränsning av de särskilda ledamöternas skyldighet att deltaga i målens handläggning å fastighetstaxeringsavdelningen. Dessa åtgärder torde vara ägnade att medföra såväl en rationalisering av avdelningens arbetsformer som även en kostnadsbesparing. Jag vill därför förorda, att den av de sakkunniga föreslagna ändringen i 126 § taxeringsförordningen vidtages.

Under åberopande av det anförda hemställer härefter departementschefen, att upprättat *förslag till förordning om ändrad lydelse av 126 § 1 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379)* måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Sune Wisén.